[illegible]

۱۲۱۸

حیدر و صنوبر

بسم الله الرحمن الرحیم

قادر قدرت یا حی یا قیوم قادر قدرت

فرست بخشنده فرمان فرمت | قلم درزدن لوح قلم خط

حکیم حاکزان حکیم حکمت | نور بخش نوران حاجب شفقت

دانای لایزال کرم مدار رحمت | واحد القهار هم حاجب شوکت

فرد فریاد رس دلیل قدرت | آمان صد آمان مردن مروت

دلیل برهان اولیا شوکت | دین احمدت تو دایت فرست

سنگ خرمه قران کردن خلعت | پیر امتان نیت ان به حرمت

الحمد الله به بودن شوکت | نور محمود بخش به امت

محمد مختار هم حاجب فرمت | کونا بخشنده امتان امت

تاریخ تولد برادر عزیزم [illegible]
غلام مراد در [illegible]
در یکشنبه [illegible]
سلام

به توحید خاص کردن ملکوت | مشغول به امر دنیا الی یموت

برف رف سوار عرصه لامکان | به شوق پابوس بی عشرت ایمان

تا پرده حجاب یا دنا ز آتش | ختمل المرسلین کردن خلدش

مجهول ماهوت یتیمش دانای | حبیب یزدان عظیمش زانای

جه قومان کیشا چندین علامت | گردن شافع فردای قیامت

شد دلدل سوار جلوه لاقا | پرلیش نازلینه سوره هل اتا

پی رواج دین فتح پیغمبر | مشهورین به نام کننده خیبر

بر شهیدان اولاد اطهار | سرو کیان بصدق تار دینی فار

به اصحاب پاک فرقه القاری | بوما جران جه زید فراری که

به اولیا یاران پاک بی نظیر | بذکریا هو شیخان کبیر

ای بنده ذلیل عاصی روسیاه | برو سیاه امام ندرکات

ارحد که عاصی هم شرمسارم | گناه فراوان بیس وبارم

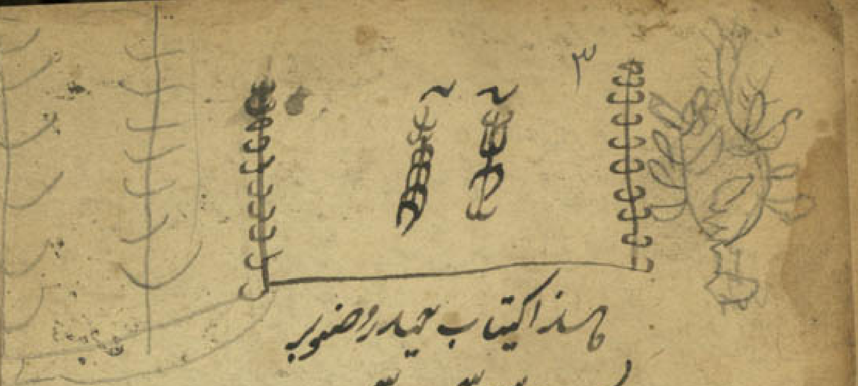
یارب توفرمات یا اور دم | فردترک قول اکرامت گردم

یا هیچ حقم نکرد سوای جه ناحق | تا وانی ونم کافرن مطلق

دکافرین وی گر دنان اقرار — کرم دار تونی کریم غفار
چند گناه‌ران بی‌ایشان ویردی — چند خراب نه جم خاجان اوردی
نی چیش که معبود کرم جوشنی — ستار العیوب هم ستر پوشنی
راز درونم و نیت عیانی — چه حاجت به نطق گویا زبانی
بیلان استغفار بندهٔ کمینه — هر ایدین جلالت ارجی قوینه
گناه ویرده کمینه کمتر — ببخشی به ذات پاک پیغمبر
عفو بو گناهان بنده شرمسار — عفو بو کارش کرم بی شمار
فعل شیطانی نه زاتیم دربدر — تا حال نه زانام بنا بیم گور بو
تا کی نجاد بون بی شرمسار نی — دسن وس بینم ارکیچ رفتار نی
اگرچه گفتار قالو بلا هش — بیکتار ویت وانم گواهش
ار بلام واتن یا واتم نعم — نار تقدیر توق توانا بینم
بی عقل و نقصان او بزم زبانی — به لام هر کلام شرفیت وانان
هار چه رضات بو چه کی میرسی — هار ویت بکری چه کی میترسی
کاین سوا ویت کان سخا بو — رجا کر دلیش با کی رجا بو
نار تونی معبود ازل تا ابد — ار تا مشناعوت به کیمین مدد

تسلیم وامر بی چی قرارن — کرمدار تونی کیشی چه کارن
بیا و بیداد بنده شرمسار — کرمدار تونی حق جهان دار
کوکب چه دیکات ر جوش رزانی — ستار ستر پوش ونت عیانی
اول به بخشی گناه ویردم — گناه بیشمار کس چی نکردم
شرمسار تو ونم وس وس — مکر شرمسار بندت والا کس
اگر مواخذه ویتم گواهش — اگر منبخشی بتوم رجا نهش
والی حال هر چند رضات تو پیش — بنده فرمانم جلال من لیش
حریم استغفار بنده شرمسار — ایلدن بندرکات کرم بیشمار
ما باقی حیات تا داده تسلیم — دور بو چه آفات شیطان رجیم
دلم و معدن اسرار تو بو — زوانم بلذکر گفتار تو بو
قطره چه رحمت دریای کرانبار — و زی نزوان بنده بی مقدار
خزانهٔ زینیم پر بو نه گوهر — پی بزم بساط ظرافان دهر
نظم گویا کی چه باده مستی — تا نبو وتنگ تا سر اچه هستی

تمت شد

هذا کتاب حیدر صنوبر

بسم الله الرحمن الرحیم

بودا چون شاه شهنشاه ایران — باش بالا دست جرگه امیران
شمه به تعریف شاه والا تبار — محبوبا چون پری پیکر کار
دومان شاه صفی عباس ثانی — سکه‌اش داور زر صاحب قرانی
نشست ربان تخت کیان بار — یکانه تارک جقه جواهر
کرسی نشینان جرگه ایرانی — مدران انتظار کیان [illegible]
چند وزرا وزیر الاد [illegible] — مدران و خدمت دایم ندرگاه
چند شهریاران نفر مانش بی — حاتم حوشه چاین ریزه خوان
چند بکلبکیان سرحد نشینان — منظور و خدمت پادشاه ایران
چند سپهلوانان صاحب زرار — و خدمت مدران دایم به ضرور

فقط

چند ساقی مهوش یاری ورد — مدرا بی رنازه چون مستان
چند چه غلامان مدرا برابر — مکمل براق کمر سیم و زر
هریکی صاحب ملک اقلیمی — کردن جانثار بنده قدیمی
نو سرو خسته‌ای دولت اصفهان — معمور بی پای تخت پادشاه ایران
چه قضای قدرت فصل و بهار بی — فصل تماشای گل گلزار بی
حیدر بیک نامی غلام شاه بی — شیر ژیان تو ریوسف لقا بی
اصل نصیب خاص نوه کیان بی — شکوفه گلزار اهل ایران بی
عمر جوانش ویت نیاوا — نهال نوخیز دار [illegible] دارا
شهنشاه عالم به آگلش زانا — دایم و فرزند دلبندش وانا
چیمن الطاف عباس ثانی — بی باشقه جرگه کیانی
یکرو گفت تماشای جلای شهریار — رخصت طلب کرد بغرا شکار
عباس ثانی حیدر [illegible] شفقت — بغرم نخجیر [illegible] رخصت
فرماد ناظر نوه شهریار — صلاح دیر [illegible] شکار
اسانه شکار گردشی نم — بردن پیشش [illegible]

پا نیا برخش تیره دارا　　پی قصد قتای چران سارا

سموری نه تور سام زیان　　ملدروش جه در چون ماه کنعان

تقه طبلی بازالی چاوشان　　نشست در روی عرش سماکهکشان

قیقه بدوان خاصه دیاری　　درخت سبززین ریشه مرواری

کمیت کیلان قنیات قمطر　　بزری برزنکول نتیجه اشقر

سرزمین عرض هم اچان بوار　　نه شوخی عاجز من جلوه دار

شاطران جلد مرصع باهو　　مددران وراده کلبانکی یاهو

طلان هم بسوز مکیلان بتاد　　تازی شکار کلوه ملان ساو

شرنچه شاهین کلاد کنده تور　　بسوز مکیش پری جای یوز

چنی یوزو باز چرخان ددنی　　بیخبر جه کار کرده سبحانی

پی عیش ونشاط جه شارشی ددر　　به عزم شکار اهوان بر

رو نیاو دشت تیره دارا　　مکردش سیران گلگشت سارا

ناله مطربان کره موکشان　　مو یرونه چرخ سماکهکشان

الارغنده خاص ساقی سیامت　　مکیلان چنش مناری ودیت

منوشان وشادی پی جام می　　بیاد دوران کیکاوس کی

سرخوش مکیلانو دشت وردا　　دیشن چیران جم امان وسردا

مرص وتازی کیش ولیشان　　تا چیران چند بکران لیشان

چیراهنان جه خوف تازی سواران　　امان وهمدا چون بای باران

قیقه بستشان سرنیان وراه　　هار گردیاتان بدرن وجاه

مهمیز دا سمند روشده رهوار　　نشون اهو جریده تاتار

وخت نماز شام بر پا جه لشکر　　غمکین خمبار عاجز ومسطر

مکیلا دشوتا وصبح سحر　　تا خورشید نه برج مشرق کیشا سر

زور آورد باسپ تا به نیمه رو　　طی مکرد خمین بارد کشو کو

جه تاب گرمای شراره سپون　　تا وخت بی جه اهو سیر سرنگون

ونط خاز نفش نشاین گرد　　محتاج بی پری قطره آب سرد

نه قوم و نه خویش نه اقربا و نه کس / سوای ذات و نیس فرد فریادرس

روی کرده بارگه بزرگ دیار / بر لطف و نظر به بی‌قرار

واقفی یا کریم گناه بی‌شمار / یا دانای عیب بپوشی ستار

یا ذات بی‌مثل شهنشاه شاهان / یا سبحان خیر کرم کرده آسان

یا رب بحاجت نام اسم ذات / بنور لقای یکتای بی‌جهات

بعرش عظیم مقربانت / به توحید خاص ملایکانت

بمعراج خاص رسول سرور / شفاعت عصیان روز دشت محشر

بشوق اخلاص امامان دین / بکعبه شریف پیشوای ثقلین

بشوق دردیان شهیدان پاک / به آه ناله اسیران خاک

بسوز سینه فاطمه بتول / استدعای بندت بکن قبول

دلیل خیر یکیان بچه سر / بیا و داد کمینه کمتر

ایدوات سرنام نگاه کرده بود / خیمه دیار داچون شمع کافور

قیچی داد اسپ رونده رهنورد / تا یاد دیار خیمه زر فلکار

ترک آتیسی

سرگشته به تو خیمه لاله رنگ / دیس شخص نشتیق چهار ناو شاه رنگ

تهبار شید انگ قزل طمار / سرتایا ضریف تمام طیار

ارجاکه صفتش نمیتو تمام / بلعل بوا جان بر خاص و عام

گور به هنر تاران جلیل جیبی / افتان باین بنار نیار عرق جبین

[illegible]

و دسته کلاف وردار چو سر ۱۹ معراج کردن بر در قصر ۱۱

ش ابروان سیاهی شور شر بخشش آنداز شد دوام مکرر

راو یاری آجل بومرگ کش تا پر ملخ تو نزیشه جر کش

یدیش چون آهو ختن بریده وحش آسمان سیاوان دیده

نانش چون فردوس خلد برین یا ما بدر کامل دو هفت مبین

ب ایاج یا قوت کیلین چه گوهر پرورده بنار چون شهد شکر

مر نازکن وخت عبادت لعل دید بدخشان مدد بغارت

ند ازن و ار و زنخدان زرد ما چ مکیو قطره ماها بورد

ون چون بلور پر چه باده می چون مینا بساط کمکاوس کی

چه باد خال فیروزه بی گرد مدلوش شادیان حال تنی زرد

لیمو پنهان نه توت جامه دا مینا عادت طرح شکوفه گل زار

بحاص آو ناز حور رشتن گل چه گلزار باغچه بهشتن

سیدان عبالت چون شمس خاور چه رعنا کنیز مدران برابر

بچه کنیزان نازک نهالان گردین بله دیش ارواح نیازان

جه تاری پریان بردن ساشان هر یک منشور ننه بی تور نامش ن… سخن جه کنعان اان تابدر کامل ببین نمایان

کنیزان و دیان تعریف کردن

بامیلاد و ساخ بادی نمامش   شمرین گرفتار ترکانداامش
گلندام چمین گونای گل نارشی   شکر شمار شهد گفتار شی
لیلی گردن کچ یار ریخ زردشی   زلیخا برسام لیمون بکردشی
سنبو یایل بر زر گردنشی   جهان افروز بهوش گفتار گردنشی
شاخ نبات شاگرد ولیخه ندارشی   بامیلاد بدین دیده خمارشی
حمیده رنگ سرسام ترشن بالاشی   حیران جمین خالی دالاشی بی
جرنالماه هرکب گیش اه سرد   تاهش جه گردان سریا دیر د
نظر کرد ولا آو ماه پاره   دیا جوانی مدران سوار ره
زریف نازدار شیرین سوار بی   مکملی براق تمام طیار بی
عمر جوانیش و بیست نیادان   تازه و نوشته خطش مکاوان
بسیاض کردن ن زلف دیز   منمانو و طرح صبح حاوق خیز
بالاش چون نوتول را به خسروی   شان شوکت باهوش پهلوی
سواران بار سرصع لجام   مدران سوار شیرین ترجه بام

…س نثون سادان گمنده   همه‌ها چون شاهین کلاده گمنده
…ر دیا آو ماه نازدار   مجلس کنیزان ماه جهان دار
…یاران بزرگی عظیم شان   عزت واجبن چون که مهمانش
…گن نه اسپچان باشی   فرش گن پی مهمان خیمه د کینی
…تنکان زرین لوم زر   پری تکیه کاری شیر دلا و ر
…یان و قهوه بیرو د ریشی   شکارش کردن کیانیش بین ریشی
…رین به تعجیل فرشش و سرنوی   وان حمید بک آر شیر صفدر
…ریم کنیز بانوی بانوان   بانوبانوان پاسش فرماوان
…زنکر جوان بیا بر ترین   امشو مهمان به ما داری روین
…مدر بک و شاد پیاده بجوش   لوانشت دبان فرش منقش
…ردن پرش قلیان قهوه   کنیزان و لاش مدران و باره
…ن حاضری تحفه دل زیر   کیانایرش شازاده کشمیر

حیدر بیگ گفت دیگر طعام / بیاوردش طعام اردی عنبر فام

دست گیرد بخوان زنبیل معطر / شکر نعمت کرد پی ماه انور

دست گیتی و خوان برآورده / شراب و دست شاوش بر ده

ششی و جامه خواب عنبر دلبر / راحت بی و ناز تا صبح سحر

سحر ناسور از انتها و شیرین / بر آمانه زرین جامه عنبر زرین

وضو تازه کرد بار ذوالجلال / کردش ستایش دانای ذوالجلال

صنوبر خواند همه ثنا کرده / گیانا پرانش هم ستونی پرده

حیدر بیگ و ناز دبی مدارا / دست گیرد خوان سپید در فع لودا

دعا سفرش دلبر ماه تابان / بریش آوردن کنیزان قلیان

ذات عنبر ماه منور / پیش مهمان سپید تومان زر

وایه کیاستش با نون بانوان / پری خرج رات آن نورس جوان

مهمان بیت امشوش صنوبر / پاینداز کرد سپید تومان زر

عذر تقصیرات چه حد فراوان / نوازش [illegible] دیگرش روان

[illegible] دیجیل [illegible] تا و / خوانش برآورد زرش کرد و تا و

[illegible]

حیدر بیگ نیایش زملین / کردش تواضع بلفظ شیرین

[illegible] ای جوان رشید پرور / سلامت کیاست ماه منور

سپید تومن زر پی خرج رات بو / توفیق رفیق گشت بیات بو

مهمان عزیزی جلای خداوند / عذر تقصیرات بنده جا جمشید همه

[illegible] ایدن دهیر شور پیدا / [illegible] نیابنیه پیدا

حیدر بیگ داش ای حور جبین / عذرش مسموع آورش [illegible] زرین

[illegible] خوان زر پرور دما / عرض کرد و پابوس آورد لقا

چه یمن اقبال شاه ایران / بالش [illegible] جزکه ایران

مال افزون چون گنج قارون / شکر بخالق [illegible] ندارون

اول در سایه جقه شاه عباس / چه لام بی قرین یاقوت الماس

دوم بالطاف بالای صنوبر / فراوانم این گنج و مال و زر

بالام توجه رای مخلص نوازی / چه دولت ایران سرافرازی

سیوم مهمان بنده کمترین / بیاد دوران فرهاد شیرین

البته شنفتی جهد جاران [illegible] / بین دو مهمان فرهاد مسکین

آرا او زیادان شیرین آرمن — امنیج زه کم زناد کوکن

دیو بهیانه ویرانم آمیشو — تا کی بو دل دیوانم ایمشو

تا کیان شیرین پایبندش بو — روحم ویش کش غمزه نازش بو

بمو و طاحل و نم بو عیان — پی سرافرازی شیران ایران

سیمبولوا چون بازنوار — عرض کرد و خدمت ماه جهاندار

صنوبرا شی شنی نجامه قیس — وات به باهلا زخشم بکرزین

خیرا نجای ویش دسی مدارا — پی قتل اولاد دارا بن دارا

یوشاو بالاش برکی غزا چنگ — زینت دا بوش چون لیسان فرنگ

زلف کرد و ییلاخ بری شورتر — کمر بست بتاو پی قتل حیدر

واتش شاخ نبات باوره قطار — ملا را مکر چادر بکر بار

تا من برانون چینی ارجوان — کیین چه کاران من کرد مهمان

کیین پی من بو دیاکه فرباد — من کرد رفیق شیرین ناشاد

ار اکیلیم شاهان آقلیم — مرکی مهمان هرزه کاران بیم

دباری جوان هرزه کاران — معزور مدهاهوش کی گفتار بون

ونه چه لطف کدا به کو نار — پی چی بود نام یادان صنوبر

دار به مدارو وینه صول تر — بار گریا تمام قطار داش نور

بید یک نجاتش بات وخجل مند — زرا چه بهشت لب و دندان کند

لای تو اسنا تاستش بردوه — نام آرا بهوش فکرش کرده

ات ان تو غزالان بر ثبوت چکه — پنت مواچان مپی ناموس ننگ

باری نازدار ثبوت و دما — پنت حرام بو حیدر نان شا

سوار بی واکب چون باد صرصر — گفت و دمار کوچ ماه منور

نگاه کرد و دنازدار کشیم — دلش چو دان علد حیدر دینه شمشیر

یزه چون شمار کرتن نهر و دیت — گفتن قتوتش وینه شر همت

وات بکیتران ماه جهاندار — ایو به تعجیل بیردی قطار

تا من بکیلون چنی آب جوان — کیین چه کاران من کردن مهمان

فرمانار ریشان باهوش — غلطان بو نگاکی چنی ازروش

دیارن هرزه هرزه کلام من — ماشاالله چه ستا آیدش عادمین

اید وات کیش تیغ بانه کار — مهمیز دا برخش بری کار

وات تحید ریک آن مست ملا بهوش چون سان تمک کردن فراموش

بسم الله الرحمن الرحیم

روز دو شنبه خوش بهر شکار / روز یکشنبه عمارات لر شمار
در سه شنبه شبک و ان عزم سفر / در چهار شنبه دان حجامت ... اثر
چهار شنبه او زناد و خوجه داد / پنجشنبه روز حاجت بردن است
روز جمعه جهر تزویج نکاح / گر کنه باشد کلم خیر و صلاح

روز جمعه ماه مبارک ماه رمضان
۱۳۳

۲۱
۲۲
۲۳
۲۵

افشاندن بند در کلاه و ناز انخس / گردن چون مینار من ...

... لاش چون نو طول راجه خبر بیا / شان شوکت خاص با بهور پهلو
... نباش ملا رد شو چون شمس خاور / تمام دیار عشق یا نیر
خزکه آونازدار آو خمبارش بو / دنیا اش به کامن هر کس یار رنج
کسی عاشق بو بر تور جو سنی / عمرش هو یرد به کام اسنی
... جهت توار و زکار بو / بدیو گرفتار محروم جه یار بو
... اصلش قزلباش نوه کیا تن / تجار پر مال آهل ایران

... شده زیف دلکش / کیا ستن بریت اه مشوش
لایق و بادشاه مدبر باشن / بی سروش لار تر که تو خاص
آید حات شدش بر آدر دور / نیاش نزدیک یا که حضور
تازه دار شد گرست کش آه سرد / جه دیدش ریز قطره مار لورد
و آتش تباه یار قدیمش / پی من آرا کیل دور آقلیمن
پی من دور گفتن جه ماد و وطن / پی جه ایران آمان بی مسکن
پی من بیزارن جه قوم خویشان / پی چند وختن سیاست کش ن
فکرش بر ده ماه منور / چیش واجون جواب شرد و دور

دمار آتو داغ نالین بی باهو ۱۱ سرش بر آوراو باز خوشحم

والتش آی دایه یا همزار رآ زم — رفیق مونس سوز و کدا زم
باهور کیره شده برش ودماه — وایچه سوداگر پوسش وات آوماه
آرچه که شدش ممتاز عامن — بلام درد فران نه بجای ناامن
عرور کنجم بی میراش دادیم — پری روز تنک وخت آزادیم
بابوم زبتش کردستانا وجور — بخشاونا نال دیو دیری تور
ماهر چند سعیم نکردم چاره — کردم شی ودست مندم بیکاره
طلیدش ودست آژدهایون — بدزات بدتور بد بلا یون
مگر جهاندار جهان آفرین — بپاد بداد بنده کمترینی
رسانوم جه دست دیو دیری نحو — وزنه بحالی علاج نمبو
زنجوت حاطر جه داته سردم — آحلش بلا آیدن معلوم کردم
اگر تریجه ایران زمینی — جز زید آوره تحار و غمینی
پی دین دلدار جه کیان ویردی — سرور نسیم ناز جانان سپردی
آخر ندوران چرخ ستمکار — بی کنج مینت رنج هجران گرفتار

الم دکان

جیدبحالش اگر متادی — سعیت بو الکام دلبر بپادی
ا هویت بو مگر مدارا — جهد و بخت بوادرن سارا
گریزانی مشکلش جه لات — فکری بچو وینت کر تا جستن چلات
یا من بسوزون پی روح زامن — دیدار بمانو تا روی قیامت
هر درد و حالی داشتم وانم بیت — ناهی توزانی حی خدای وینت +
دایه شدش کرت جه داد صنوبر — آورد و خدمت شیر دلاور
تمامی پیغام خورشید تابان — عرض کرد وخدمت پادشاه ایران
چنیدر بک ازنی غم آور دندل — وانش کار من گفتن و مشکل
مگر شهنشاه مشکل گشادکر — بپاد بداد کمینه کمترین +
ورنه صنوبر گفتش وتوردام — علاجش نیلی نمیو ندام
وانش بدایه آی یار غمخوار — فکر کری بنده مینت بار
نا دختش جداخ پیغام دلبر — شعله درونم عالم گیرد بر
کیوانوسی سروت ندانان — شی بجر فکر حیله بی سامان

رسید آن حنابندان

وآت دمیتوب طا خنابنداش | زر همه [illegible] طپول زرنگار

و تاقه خنابندان حور [illegible] | [illegible]

مطرب مرقصو به آهنگ [illegible] | عیش نشاط [illegible] دیلش [illegible]

نازک [illegible] نونهالان کشمیر کابل | دله دیاق میوه پرو [illegible]

کردآهان و قصر روح آوازان دلبر | جرکه مهوشان جمیین پره گل

طوله کناجان مینار مرو دست | باده منوشان چو صنوبر

جاکه زین [illegible] چنک و رباب [illegible] | باده [illegible] جان و مستان مست

پیش شادی دماغ نشمس خاور | دنک [illegible] نوش باده [illegible]

آنچه [illegible] کیر و دار [illegible] عیش نلیق | مرقصان نه چرخ زهره [illegible]

برنگی مبوت برود [illegible] | خنابندان کس دکس نلین

دلیتی رخت خاص زیبا معمر | وابون بداد [illegible] نباشان

بلدرو سردا طبیت کو ترمه | تو زیر خناج کرو کمه

سوراو بالی بکوبان [illegible] خاصت | سیونکی [illegible] دیدت و سرمه

دمت [illegible] نیکی ناکس نشانت

برست و جاکه پول نازداران | پی دین جمیین آدماه تابان

[illegible] رنگ و داشت ابر سر جدیه سر | آینه چه [illegible] فکر [illegible] گر

[illegible] مواجی کونکاری [illegible] | پرس سر کو نه قوم قزلباش

[illegible] بردار رخت ز [illegible] | [illegible] تانه تال قوم ریکا نه

[illegible] ورکرد فرس [illegible] نبو | سرم نه میدان شیران لیت نبو

[illegible] من حاصل یات زبانه | شیران ایران لیم بلدن تانه

[illegible] بون دیگر تران اهل ایرانی | خفیف بون جه نادر که کیانی

[illegible] نصل داران ولا مکانیم | آخر [illegible] چه اهل ایرا [illegible] نیم

[illegible] سم و بارکه فرد تنیان تاکک | جه هند و کشمیر من بلاردن بارک

[illegible] نشان بیمن اقبال حقه شاه عباس | وش بکشو شمیر آ [illegible] الماس

[illegible] کشمیر کابل تابه قندهار | مکرر به تیغ هندی نخجه سار

[illegible] عجب فصیحی مواجی بینم | عجب [illegible] انجات منهانه بینم

[illegible] بجل مند چه خشم حیدر | وا آتش [illegible] جوان شیر دادور

۱۲ ۱۱ [illegible]

گناهم کردن به بختم تقصیر
یمک ها مرشن بی بهره و بی سر
تنیا دیوار ها بنیش ون با
بهر ریالو اوش گرد و سلام
و اتش امرم آن اگر سوا جی
بالام و سوگند بهر نو یادم
داستان ها مره زن تربه گیان
اگر کرد علاج طوفان تم بو
قسم و بار که برز جهان ندار
دایه شکفتش جه پیر کهنی
زال و مات ان دایه از گریه عشق
نزانوان کار رسته خیلی مشکلن

شیرین نازنون ناخس تیلانه داغ عرض نو نوازنون
ها مت بیچی یا که صنوبر سار وفا یغ هجران یارون
ها بین یا که حور رضوان یار پر مال گل رخسار یون
نیست ولا شوه وش گرد تقدیر تفریش و بینت نیار امان
بواچ بینت تا بینش مواجی به چنید رختن غریب شاران
آمیدم تو نیام جان آمیدم رختی بلکیشه او آتش ناک
هاجی مواچی مکروش پنهان نه خورد نه خواک نه قرارش
جه یا متره وینت خاطرت جم بو دیدش نجار بالای صنوبر
مردوم مرده ون بیو آشکار اول بجا جت یار که خداوند
نیاش به حضور کیه صد تمن کارم در نکن جان نفس تنین
معلوم من عظیم مشکلی لیشن رخنه که پرش نه تو گنجینه
از صد مشکل بو جه لای من کهلن خیلی به تاوان عشقش یا سر

چه نید دور کعه و نا توانیون
غمگین زخم بار بی قراریون
دلکش خط و خال نوش گفتاریون
گلش جه گلزار جنت الماوان
دایم نگارش گریان و زاران
دردش نیش نو چرخ افلاک
پی دین و لند از زار زارش
سرسامش جه عشق ماه منور
دویم و خاطر بند بچا جتمند نه
عیش نشاط نکس و کس نیین
بوینو بالای آرمه جمنه
برابر مبو تخج ... اکبر

۱۹ ... ۱۹

زال رات ارکاره نلار و قصور | حر طلع علی نور علی نور ز

هم بیار بو حلل دلبر | هم من شاد و ممنون چنی گیبه زر

والتش به دایه مریم [illegible] زاه | هاردر گهش مشان سوریزان دریا

گندن دریچه بگوشک دلبر | درست رو بر وی جاکه صنوبر

دایه هردل شاد هوریزا به تخت | والتش ارجوان نیکدا د نیکبخت

خدا افزا نور نجم بردوه | بلام صد تمن خرجم کرد وه

چند روات تحواتش جه من ستانه | بلام زور شین بمن بنمانه

نشت ر گنجینه شیر دلاور | درست ر در ریا که صنوبر

ویش نشت غمگین ماه جهانلا | جه تاب هجران مکیرو و زار

اما صنوبر جه بی قراری | ما مار گوناش آسر مرواری

جه تاو هجران بالای چیدا بگ | دود ر بناسش مشی ر فلک

نشت سی زور غمگین و غبار | زار زار مکر د انه هجران یار

دم مشاطه [illegible] ور دوا | هر یک خوانیه زر کرش و بسر دوا

آهنگ ساز چنی مهوشان | و بالای خاص گردن [illegible] ازفشان

[illegible] خوان آرایش چنی گشته معمور | نیان به حضور ماه دل افروز

مشغول بین و دام مشاطه گری | پی جلا جبین [illegible] پیلاری [illegible]

[illegible] سیماب [illegible] دو فرقه کردن | به عطر و عنبر صندل پروردن

چند اجمعت [illegible] مرواری کردا | معقار شش گردن [illegible] قمر دا

[illegible] کوریه [illegible] تاران [illegible] | بگردن [illegible] تخت [illegible] نشه

[illegible] قطره ماه آورده | افشان [illegible] تخت زر ده

ابروش بو سمه ماور جلیدان | چون قوس قزح جه خورشیدیان

[illegible] کیشان ر دیدش سرمه عطاری | [illegible] باش آهوی تتار سی

سور خاب فرنگی چنی سفیداب | مالان ر گونای ماه جهانتاب

زرینه [illegible] افشان [illegible] بوش شندن | چند خال [illegible] هندوان بر گوناش شندن

تمامشان گرد چه لال جمعش
چندوان یاقوت الماس گوهر
ماهیچه اگردن کو شواران مرنگ
پوشان وبالاش گیسو ...
بال ربا هو بند لعل بدخشان
بی بوسان در دست حنایش
دینچه بلور گل چه نازک تر
گردشان وبان سینه خان م
چیس وا پون تعریف کرد کر
بی تخت کاسان سپاه ...
گردن ارایش ماه منور
چند رنگ جودم چه تو ریبا یاران
مشاطه یاران گرد لان ودر

ور زمه کر شیر بستی سر دست چندر به پرواز چه بی قراری
گردن سروین ماه منور
داشان چه غلو دار شمیادش شوخ شنگ
جمال گرد شعلی شعله شوق نور
به دلشوین خاص مرواری غلطان
مرقضان بناز تیا کاو ماهش
چه دانه الماس گردن انگشتر
چمن سپار حرجیح ور دن بهیم
مدر رشاجه دور چون ترش قمر
هر قتل عام ون بیانم دی
برق گلنار گرشان وسر
بیسور نصیب دله غمباران
تنیا مندر جانو خورشید خاور

۱۲۱۲

وگشی به داما یاکه صنوبر
زرانچه تانه رقیب کور
واستاب به کار دیو پرین
پرچیدر رنگ ده کی در ار
ور زمه نر چیدر ملار و نا
معوا ت ار غریب در گفته وطن
ای بخود در خواب رنج چه هجران زرد
ای نوجوانیت به کام نیا دا
دا بدیه وکار ای چرخ چمبر
تو پی من چه ملک وطن در بردی
اخر گل باغچی برباد و ناکس
بو بیت مزا ... کار جورن

زرافشان نقش گرد شده مروارید
سراسر ... خورشید ...
چسمان با هو ... ش تیناغش وبا هو
ور ته چه ادم ... هزین
سوبر ابرو ... دانه مروارید
اهش وکوی نجد مجنون متا و فا
آی یار غمخوار بی ما دام کن
ای دام فرنگ پناسان سرد
ای اسر سام نشون اسهنده سا دا
رنجم دا بستو گنج به قدم فر
چندور اخلاق بریم زر خاوان در
علاجم نیل دسته لا تیم ...
سان چش گردن ابروی گوان

ابیوات کش جه دل آه سرد   اه جه گردون بر باد یرد

رفتن زاوابه حمام

شعی لبر وقت زاوابد گهر   ز نشیت ناهموار دیر شواد رشی

بلاهی بدزات بینا بکار   بد خوی بد کردار سیا نهاد سی

سوار باواب بر رخ لجام   به اعزار خاص لوا به حمام

چار چی چار کیش تمام خاص علم   گشت حاضر بجان جه درگاه حمام

براماو بر جه گرمابه صاف   پوشاو بردا زرتان زرباف

سوار شادن کرد بعز شاهی   بیخبر جه کار کرده الهی

سنج گبر کرد هول چنی شانه   پیشا پیش روش منوازان بناز

ناره طربان بمدار موکشان   مویر ربه چرخ سماو کهکشان

سا غافل نه دور چرخ لاجورد   زاوا بد اشادنه میدان ویرد

اما و ماکش دوباره کاری   دیا گفتار دو بیکر دار سی

دو نرگس حیران در حال حیرانی   دو حش رحمت جوش جراسی

سیکی ذات بویک بدیه و گنانش   شادن و پاش خوان خلق قزلباش

امسال جه ایران جرگه از اسی   تمام آوازش کردن ویرانی

زاوا اید ازشاشی جامه قیمتی   وقت بی جه هر کس بگنیو زمین

وات بد به بمن برا جان نامرد   دایم رسوا بو نشن رسوا کرد

جیب بند ایران جه جنگ فرنگ   بمن بوا بیان پی ناموس ننگ

من بد نام کرده ایران زمین بیم   دایم رسوا بد خوار غمین بیم

چنی قحبه بچه زاده بان تا ناو   سرش بوش به ضرب محکم تازه ساو

اول ار به عشق حضرت شاه عباس   پاره پاره ش کم بتیغ الماس

دویم دیم به تیغ هندی سیار رنگ   فارغ بسازو جه نام چه ننگ

القصه یاوا به قصر زرکار   وانشت و بان کرسی زرنگار

برازاوایان هشت مسیحی زار   کردن زر آفشان زاوای بدگهر

جوش خلایق غوغا کف شار   یاوان بجای مرشاه جهاندار

واتش به یاران ماه منور   عرض کن و پابوس زیبای جعفر

زاوا انتظار با نور کشیدن   مدارا مکن و ادمان دیرن

[illegible]

امان و تعجیل ایدرک تا خصو   ملدران و نزد ار باز خوشنخو
واتش کرم کرا هو بر به دریا   کیهان آتش فشان [illegible]
آوردن پریت [illegible] کشاده   برازاوایان ملدران و پیاده
مشتاق [illegible] شتیها   [illegible] همیده [illegible] بس
دنیا چار لواشت در عمارت   چراغ و قو خلقان شار [illegible]
چراغان کر بازار کشمیر   به شادی [illegible] جهانگیر
حلا سنج رسا ناله کره نا   ملمّت در گردون چه چرخ مینا
قضا چه آسمان اما پروان   قدر در قضا به آهنگ ساز
ولحاصل آر راه لود پرده   پرده نشین [illegible] ماه پرورده
ادساکه یاران بردن صنوبر   شیمون [illegible] تاق ایوان منظر
چیدر [illegible] تاسش کرده   بیکیلابتاد [illegible] آتش وارده
چون زر [illegible] گنجینه   کفت و دمل [illegible] فرینه
لوابه لیحیال بی قرایی حرام   دیشکه [illegible] گروشان [illegible]

[illegible]

بهوات [illegible] زاوش کرده   تعقل [illegible] دانه کرده
بیکیلابتاد [illegible] رسم ا   بلکه رخ ماه بکر پسید ا
زاره [illegible] ماه بابان   ناگاه نظر کرد بر بام ایوان
که خاص [illegible] کنند   کمند براوره [illegible] تشند
کمند محکم به بر بام ایوان   برا او دبان چون ماه کنعان
خنجر براورد کش کرده   درش [illegible] کرده
[illegible] چون ماه کنعان   پنهان [illegible]
دیش [illegible] خورشید خاور   نازک [illegible] براجر
زمزمه [illegible] بزم انبساطن   [illegible] عیش نشاطن
پول نوبالان چون [illegible]   دست چو [illegible]
میان موران چون آهوی ختن   ملک چه آسمان [illegible] حسن
نو طول کنا چیان [illegible] گف   دنیا [illegible] آصف
مکیلان دنار [illegible]   چون ساقی بساط کیکاوس کی

دیدش عاجز قشنق نقش صنوبر   عاجز نه دار خیش دو مضطر
بولدیش قرار نود دردش کا رین   کاری‌ش بر گریان تیش نزارین
واسته کام به تون بنار بان کر   نیادان به کام بانو قد مظفر
اتقصه یاران شلاش سته دست   کیان به آساس کریم دامادی
قدم قرنه فکر دایم نخاد   دعا سفر رش واقا مردم ولادی
برازادیان بردن قد مظفر   نایبدو سلام بر پرده صنوبر
شمزچی وریش میر دلش نهان   دبا جنگ بناتش نشنود سخن
لوانکسش داد بالت زیر   ناماریا بوس زیبا صنوبر
چیدر ریک دردم بستش کر   داتش به خاص بیر رودر شبر
صنوبر نه فکر شو چیدر   داوکفت اشو قیل صنوبر
چیدر ریک نه فکر کرد اکر دراش   تا که بزانو به چون بوچون

مشورت کردن دایه قد مظفر

برازادیان عاجز بی کمان   دایه قد مظفر امابدوان

واته قد مظفر

واتت تقد مظفر اکیان شیرین   بنا بی چی دررخ چه ماه پروین
سه چی بتی ودلاب صنوبر   بس نشتان ماه منور
اینه او کس گرفتارش بیت   گرفتار رفت خرمانش بیت
به پچی دیشو نقش بدیکر   مرخفت نیلی چه خلق کشیر
بلنشه وددش بس وقت بار   بر روی نازده بکرش رازی
شوخی تواران اول کرش را   ار سا دو لو از بیاده بکام
نازش بکشت یا که نازتن   اخر امروزان اوات دازتن
هر تا متاوی به عزرو لا له   رامشش کر بنار او تو غزاله
دم بیر نشو حقه دنافش   دست بکر بنا و سینه نمانش
بکرش نورشان شیرین شیوه   چون تول لولا دو بیچه بیسوه
بعض پیدش باهم لوا ودر   داتش بدایه ماه منور
من امام و در امیچار زنوبه   بکر سر زنش بانوی زرعتون

مشورت کردن دایه صنوبر

دایه ایدا تر غلوا به تعجیر　　دا و خدمت نازدار کشمیر
دات به حضور آن ماه تابان　　آینه چه فکرت بخاطر یاوان
من کان ناموس هندوستانم　　اصل نصب خاص بانو جهانم
اینه چه نشیرن کر نزی ویاکی　　مبو ناموسم بلدری و باکی
اگر زانو شهشای کشمیر　　یارت مکران نظر شمشیر
بیچر اموزات بس مکار　　بیچی شمشیر ورای قلا مظفر
آدنامار ولات ترشور ولاش　　بی دیت بستانه بوزنه حوش
بکر چهی نوت قلادی دبات　　جوانن به کلام زو مبو راضی
عجز و لاله کر هر تا منای　　بلکه چهی نوت به کلام بیاو
پنش ۲ پو ابچه شازاده کشمیر　　نا ما لیم گردن به بخشم تقصیر
وا پچه هر تو نیار عزیزم　　منیچ هر کیز کمتر کنیزم
وصد عشوه نار و زار اکت　　ولیچه ولاره بصد زار اکت
دستش بگیرو فتان کر نور سست　　بگیشش و ناز تابه پا که دست

دورن فه نازت ورشش نکر دند　　بابر بیو لو با تا برو مردان
صنوبر از زین لرزا صبت　　ورتش به دالبه ابر نکبت
عجب بند فص بریم آوردی　　دالم و المس تیران بیچ کردی
چه دور اوم بربابی ای دم　　کی قانو بن چه قصل ادم
و ورن بلاو کلام چه داداد　　کی باین قانون چه آدم زاد
مبوکی زاو اکر و التماس　　دور بیرو ناز غمزه بی قیاس
و ورن ناز و صد و ی بیبورام　　ادس به ولوا زبیا جاکام
بی بی نفر ران اوش نکرون　　بشوم من ورزو دستش نگردن
بابی قیغ شبو دستم و کشیر　　به رو تا بدم مبو ابرتقه شیر
زبانم به تیغ پاره پاره بو　　تنم اور از فنه یاری قنا بو
دریغ نکر دان اور کونل کوم　　بلا اوز باحال نکر دان شوم
من عارم مبو داچو به شومن　　هر و حضن مبو لنو شش براخ نومن

نه خیانتکه دوستدور اودرم ‖ ازارم قورخ کرامن یادرم

ایاقوم قالمدی یوخ کلاردن لش ‖ هی دوست دیتور دام ارزشمت پیرکیش

دایه حق منده چه ال فرزند ‖ زاری کنا چش ریته گیاشن کنند

مردم فارغ دیر کی عارکن ‖ زار اوانده حق ناه ودن ریش

قدرن جوشن اربه پاره ‖ واتش یه ر اوار نخوم شوم چاره

اخرچه جزن به داده خاوق ‖ ای جامه خاره پاره دن

باسه تقدیرش کردن ‖ نیکشوم یحراندن به معقله بیند

زاوا ایدارنی چن وبسته کوپاش ‖ واتش ای یاشش خوران خلق قزلباش

اونذ کانت دایه خلق ایران ‖ تمام اولایت گردن بویران

اسلامی به ایران لوند قلاش ‖ وبنت کرده بو یاشن خلق قزلباش

شرط پاره کم به تیغ الماس ‖ ای هی اوانده خلک شاه عباس

چنو برازنی قهر و نشاتقار ‖ واته ای یا درست یارزه یاره کار

پیش ز رسوای کار و نشانی ‖ ای فاش یحا چن کیتیاسن

بیهوده بیسودی کی هوا سنی ‖ یامن وودایه غیرت هر اسنی

بالهم

یاشمو انی یارکار اداده فترتن ‖ اوتاشر سحر دادکیر تن

ارهی چه کردار و نشوم زر در شرم ‖ ای رشت ناپاک کدو دوست بدکر

عالم و ناموس من پایدارن ‖ چه قدرت دارد کس چه کارن

شاه در زشت پرونام مسلم ‖ مشهورن نه ملک عالم اسلام من

یامن چش کردن به کار تقدیر ‖ بدزاتی چون تو من کردن اسیر

دایم رسوا بوششن ستاکرده ‖ وحرف دایه کهنه قلتاغست

زاوا ایدارنی ناموس زاد دردم ‖ لوا وقای یانه کرد محکم

لوا دست کیش و یاکه شمشیر ‖ بشانو نه فرق ناز دار کشمیر

دیاکه شمشیر نابن وجاری ریش ‖ وات البت دادم بردن یرز دوش

هاه مثاله نوت لوند قلاش ‖ ای هی وامنده خلق قزلباش

باوم رسوای رشانم آورد ‖ اول تو مگشی دد دم نرم نه

چند تا چه کلاف سمار ‖ بجا کردن با نوشکر ریز

صنوبر کن ... نشان کب
پری حیدر بیگ اورشو بیاکت سوریزادیا از ماه تابان

گفت جه قدرت ... ان سرو
وات ای حیدر بیگ چه گوئے نا

مردی جوانان پری ... تن
جه کورنے نامرد ... غیر

حیدر امد از نے جه ماه پروین
واتس حاضرم ای کیان ...

بے صبر وارام جه ... [illegible]
اماوامداد ماه تابان

دست برد ... شمشیر دلاور
دانه گرگان پیش قد مصر

گردش بد ونیم ... [illegible]
خلطان بے نه ... قد مغرور

وات به صنوبر ای کیان شیرین
... جه گونات آسرین

کیان قد مغرور و ... بد
حیدر بیگ ... گرد نا ومانت ...

خمیس ... [illegible]
واده نخم ... چمانم

بلان ای نازدار ... شیر
وسن وس ... واده ...

تاهوزیرا ودپاشو کار در نگس
فرزندان اشوب جنگس

صنوبر واتس ای دین ودنیام
بشلین ... شیران ایران

تار ... مواج ... وکیانم
برون ... ایاو ... بنام

بلان چون میوار ... غمخوار
از بزم اجار قدرت ...

الا که ایمشو عیش ... طلس
فرزند بوطن ... حصار

تار ایمشو ... دنیا مهمانیم
جوق جوق مردمان ... طن

حیدر بیگ واتس ای ارام جان
بالا کام دل جه یک بستانیم

تاهوریزه ... خورشید خاور
اینه چه فکرت بخاطر یاران

... غلامت ای ماه تابان
توفیق بوازه جه آغه قمر

صنوبر وناچار ... سوریزادیا
بهر کومشون ... بر روان

تار بوگذرد اما ... بوار
وات بحیدر بیگ پناه به الله

حیدر بیگ ... صوص خاک
برامانشون قطع ... نکار

یادان بیانه پیر گهن سال

حیدر یک جنگی یار حوض عمان — با جوان بیانه پیر گهس سالار
حیدر دات بزان یار روبرین — ز و باور پیرم حالی اسب زا
ناهمت مهاوزون یار دره پیکر — مبو راهمان بون بولات ویم
حیدر یک صدم اسپش براورد — بتاو لعجمان حیدر نیش کرد
واشش بة دایه خدا نگهدار — کسی نزانو زنهار حیدر زنهار
نه اسپ نه نیزه نه شمشیر تیزن — بقا ندار و می دنیای رفی
ذال دات بحیدر خدایارت بو — بهر کو منشی نگهدارت بو
گفت و دست یار یا نور یا نوران — و هر کو منشی بولکه ایران
دایم جور چرخ و دوران بو — شیر یصدم و قلیچ یانت بو
سوار بی و اسپ ماه جهانگیر — ناهمت خواهی کرد و بر شیرجه گیر
صنوبر و نازپرنا جه حیدر — اینه چون سوار شیر صفدر
پیاده بشین بنار ایران — بعزم بازپرس شیران ایران
ناطویله ملا ... نکر — اسپ زین پر من بادر
من تنیا هشون وراکه ایران — تو بو جه دمام بوینه شیران

حیدر جه دلدا همت خواهی کرد — عزم طوایل روبراه آورد
اسپی کمیت بی شنو بی رنگ — سواربی و اسپ پوشت بزم جنگ
به تاور و نیا نزاکه ایران — بلکه بیابو بگاه ... ن
بنشین سبر وخت باتو بی نظر — تنیا ... جه شار کشمیر
منشی چون آهو زون جریده — بیدا بی نزانش خدنگش تریده
تا هو یزان و یاد ستوان شمشیر — کرتن دور ادور نازوار کشمیر
واتن جه کاری ای ماه تابان — خدا ا شکار کیانت برمان
صنوبر واتش بهرزه نابکار — کسی جه کارن من کردن شکار
دست برد و شمشیر الماس بارام — گفت و دمانش وینه بور سام
یکی جه دزدان غافل نه پای سر — کمندش شانا بری صنوبر
جر و یدا حیدر اماولا وه — و اسپ گیلان داماننش یاوه
اسپش شحنه داد پیر حیدر — در دم شناسا نازدار کشور
واتش جه ناماهی نور دیده — نوبت به شکار جرگه تریده

مس چنگه دستاخ دستم پنهان   خبر دارت کم ای نورس جوان
حیدر بگ از شنی تجلی تلین   مهمیز داد و اسپ پری شوخ نه زین
گیشاد و سردا گیای قلنجان   بستاو ستی پری خورشید تابان
دزدان هو ریزان به شتو نگبد   گرتش جه رادو حیدر بگ و چنگ
حیدر بگ تیغ اهر بهیم   داد بگیشان کردش بدو نیم
تا دیلان و اسپ جوان سالار   شانا یکی سرش و دست بوار
داد دیگر شان شمشیر بخاک   دزدنا پاکان جلطان گردناک
شصت تن و دست تحاکت نه اهل فرزندان   باقی سدلیشان و امان امان
کفتش دست پای بانوی خراسان   واتش ای نازدار مردتن امان
دخیلن بتو ای شمس خاور   چه جنگ ای شیر خدا حمان
جنوبر و اتش ای نوردیده   بتجشی بمن باقی طریده
حیدر جه تقصیر گناشان ویرد   پنج صنوبر رو بر راه ادرد
ادتو تا وصبح راناشان و بخت   مدارا نکردن بو بخت پوخت

تو تا وصبح راناشان و بخت   مدارا نکردن بو بخت بیوخت
نا یاوان و پای بکچه شیار سی   دلکش سبزه دار شیرین گلزار سی
تابان صنوبر و اتش بدیه و اسپان   ایمه چون یشن بت ایران
جنگ جب بکه ارنادی پیا بر   حیدر بگ و آتش بنه سالار
پیا بمن اسپان و زدان بسحرا   دات بحیدر بگ او جور تقا
ایسه حیدر و خلقش نکردی خاو   بس بنیه وبان زانو بمن یکتاد
دی راحت بر سرداد شیران   اد سلادو بنیل نراکه ایران
حیدر سر نهاد بان زانوش   مدامهوشش بی جه بوی عطر دلکش
نشین بسر وخت دایه قلمفر   اد شور جهی تا و صبح سحر
تا هورنزا صحر جه خاد شیرین   پی عزم پابوس شاه زلف عنبرین
رو کرد و بارکه بزم داماد سی   بزم مه بحرم آهنگ شادی سی
حی چند طبق دانه جواهر   پری زداقان بالای صنوبر
لواو جام ریز پی رو سعد سی   ترانا میوه به نا امید سی

تاکه نظر کردنس قد مظفر … دیا کی گفتن جه یانه پاس

خطا بنس … هوون … بادس … بر میر الث گفتن اسا نه … شالس

دست … شس بام … نیان بهون … سر تا پاس در برگ بیبن لاله کو…

دایه ایدس … در روشه … بر آر … پر قد مظفر چون هور بهار

دست بر … جه سر شنده … گیسو سفید تس یک یک کند…

صورت … خون پاره کرده … منالا باه تاد درد وه

دایه دس کر درنزم شادیت بام … وکام نیاوان نامراد بیت بام

پچهن شاد … سر … نبر دے … لے جی عیشس وخت تمام نکر دے

امام و تعجیل … زیر و شانخت … الیه مونیون بهون حلطا…

… جم هور داره وخت شادی … … وخت عیشس نوشس بیم داماد…

هوز بزانه خاو داده قسارن … اعیان کشمیر نه انتظارن

ملا … چهرا … وخت داماد دیت … تاکه برا جهان مبارکباد دیت

غلامان تمبین زار روزگارن … ماچان نا هو … وخت تنکارن

… نسرن خاص نایین خوش پیمانه … میرزام هور … دیوانه

… فیتو میوان شان ولابر … پے بوستان دستمیران کشمیر

فلک شادیم گردنم دانه دم … همانه نوات … ترستم

ایران دیران بوتایه قند بار … … کس تشان خوش … اسار

ایران … نیکشان … تیغ … … رت رنش یک … جه … تیغ

کس … درشو بضرب شمشیر … یبن … شهزاده کشمیر

صنوبر و تیغ پاره پاره بو … تنش ادیران پاره قتار ره بو

جنی او جوان اهل ایراسنے … نار کیزه تنشو … بکار مرسنے

دالیشس … من … بطال کو … سرتا پاش … زخال بو

او چون قد مظفر پردش سیاه بو … بازارث … جرا بو

وشاد نه نشو خیز صنوبر … بزم … داماد بیشس … جبر

بے تو ره جدا اخ مکرش زاے … به آواز بز جه بلے قرار ے

…

[illegible] | گردین حاضر بلین پەی دسیلە
اهل کشمیر [illegible] قدمفر | باطت شادی کردن به چمر
خلایق چو شانو [illegible] قتار | بردشان خبر دا شهریار
شاوات البت کار ایرانان | اینه دهستی ماه تابانن
ومادر ساعت [illegible] | چارکی تمام لشکر دی سوار
هرکس کا به اب پای شاو وردن | سوار بان بتاو وعده بردن
شاه وش [illegible] امانه شار کشمیر | چی صد هزار سوار دلیر
به نادر ونیان برکه ایران | بلکه بیاوان بماه تابان
تاباوان وبان سبزه سرادی | اسپی دین تیدا چون بت آزری
چی بنکت لجام زر نگار | مکیلان بتاو چشمه مرغزار
زانان و ناقه اسب یار [illegible] تن | اسپا ایرنه ماه تابانن
شاه وات بچار چی واچه لشکر | هرکس باور پیم صنوبر

بنی اوجوان دلیر ایران | مبتخ نشین گنج فراوان
لشکر ایدا [illegible] امان و بهدا | پوشا [illegible] نمدا
شترنجه اسپان فلک سید اخان | کیشان پی [illegible] تابان
صنوبر و باور اکه کشمیر | دیش اما پرتش سپار [illegible] قطیر
وات حیدر بیک ایاریاور | ماهور [illegible] جوش کردبر
چه کشمیر اما سپار بی سامان | بی دگرد [illegible] راکه بیابان
حیدر بیک ازنه ماهور ریزابتاو | وی مدارا اسپان کردلف [illegible]
سوار بی و اسپ وینه شرنگ | نیزه هش کر بدست مدد ایرا
صنوبر بتاو رشتی بکول ارتش | وینه مهر افروز رحمت آیمان بخش
وات حیدر بیگ ای لجی قرینه | عیدن التجی بنده کمینه
ارجوم ایرا ایدن ار ایر رفن | بمن نه بنجشتی ار جنگ دشمن
تاکه حق بستانو لشان | اداپ مردن بشمانو پیشان

حیدر یک و آتش ... نهان | پیچ من پیچش نه ولکه ایران
حیدر مردان ... و جنگ | بس مواچان بی ناموس ننگ
صوبر و آتش ... | مهوان دشته گردن به کلکون
سوار ... دینه شیر ... | کمند رکمان گرتن نه دست
... دینه شیر ... | دشان را به طب طنطنه کشمیر
حیدر یک شمشیر ... هر کس ... | تیغ ... چیا ... مکند
مکیشا ... نعره حیدر ... | لرزه کفته ... چرخ ...
موات من حیدر ... | غلام اخلاص شاه ایرانم
ضرب ... صف شکن | صدای الامان ...
اسپ ... به میدان ... | مکیلان هزار ... زمین
حیدر ... | به تیغ مصری ... حیدر
... لشکر ... زار | هر کس ... گردن ... دیار

حیدر دینه شیر کفته ... | گرد جور پاره ... بستون ...
به ضرب شمشیر هندی صنوبر | کسی ...
نه میدان رزم دینه شیر ... | تنیا ... قلب لشکر
ناگاه چه یک ... | دست ... شمشیر ... پابوش
دشمن ... میدان ... | میدان سواره ...
تا دینا ... اسپ دینه شیر ... | شمشیر ذوالفقار ... قلم ...
تا دکر ... چیا کرد چه جسم | خلطان ... چنی ...
چه او کذر کردیاو و پابوش | وات ای شهریار دایم ...
آرو ... خلاص | ... به تیغ الماس
تا دانم ... ای شاه سرور | ... به ...
سو کندم و ردن ذات اکبر | ...
کمند ... و دشمن و ... | هردو دستش بحلق کمند
[illegible]

دودسته کیتش نیرون خاک | اوردشمن آرا ماه غضبناک
دات بحیدربگ ار کیان شیرین | پیچی موار بجه کونات اسرین
داقتش ارکیانم ار دیده شیرین | اینه پابوس مهور کیندم جه زمین
آوردم پریت یار دور دولات | اختیارات بهمن ایرجی بوجلات
حیدر دات بجلشام بتاز افیار | دخش گره پابوس شار
صنوبر پابوس رها کرد جه بند | پابوس جی کاره مات بجل بند
حیدر دات شاه پایته بقدر | بشاد بنه نثار که شمیر
میلیخ سرچشمه اهل ایرانیم | مشهورم جه نصل نوه کیانیم
جه نتاج جه خور [illegible] بیدارم | اولاد رشید دار ایساد دارم
همت خواهی کرد حیدربگ شاه | یعنی صنوبر روی نیان براه
دشادی گردن جی هم بلامان | تا پاوای بزیده ولکه اصفهان
قودان نوینان ان او پیشواز | بردشان ب... عزو ناز

پیاهس اسپان

پابیین وآب نوان پیمانه | حاضر بیین جلالش خوش نگانه
حیدربگ وآنش ای یار غمخوار | مشون وپابوس شاه جهان مدار
واتش سامشی خدا یار ته | لطف خداوند نگهدار تو
حیدربگ پوشا برگ دیوانی | باوا وپابوس عباس ثانی
لوا تعظیم بوسا سرزمین | گردش شکرانه جهان آفرین
شاه دات بحیدر شیر یاروپا | واتش ای شیرم الحمدلله
شاه واتش آفرین ای شیر سرور | بلا مشتاقم بدین دلبر
زه باور دوام دیدم زاتش | دام انتظار بش بالاتش
حیدربگ ناچار سجده زمین کرد | روانه راه بی کیت اه سرد
بهور سهی بون بلا شهنشاه | صنوبر واتش الحکم لله
ماهور نزاد دپا خورشید تابان | به عزم پابوس پادشاه ایران
بپوشاد بلاش جامه تمام زر | یکانه تارک جقه جواهر

طلب کردن پادشاه ... صنوبر را ...

مایچه وگردن گوشش دران گوشش — وستش حمایل وبان لیموش
طیطه وگوبرمه داو پیشانی — تمام زنشان لعل رمانی
بال وماهو بند دانه جواهر — ملبوش جه دور چون شعله آهر
شمله کشمیر گیث وسر دا — بخنش کرد وبان قرص قمر دا
حیدر تماشای اندامش مکرد — بتاو مکیش ما ناسان سرد
صنوبر موات ای یار یاور — خیلی منته پناه به دادر
هرچی به تقدیر ازل ویردن — هرانه مبو کردکار کردن
صنوبر تسکین حیدر بک ملا — حیدر بک موات پناه به الله
تا یاوان و قصر جام ریز زرکار — حیدر بک چنی ماه جهاندار
لواو خدمت سجده زمین کرد — ثنای شهنشاه ادجا اورد
شاه وات صنوبر بانوی بانوان — دستش امان و خیر بالکه ایران
چون یاوای بی زید ولکه اصفهان — یایند ازرت بو دلکه اصفهان
ای ماه تابان

صنوبر وناز وات ای شهریار — بتوفیق حق بنا کرد کار
تاجدار مهدی حاجب زمانی — به تخت پادشاهی بکامرانی
چونکه مگر غیب پی زوار نیی — پادشاهان شاهان دنیا بورازسی
پاکزنشان داشان بلند اختر — فرمانبش خورشید خاور
صنوبر وناز بوسه داز ملین — نمنشت نه خوارشان اوداران کین
ویلش اعلام کر نثار کشمیر — حیدر چنیش کرد بضرب شمشیر
تمام سرگذشت ای ماه تابان — جه کردار ودیت دم کر عیان
صنوبر تمام احوال کشمیر — عرض کرد و خدمت شاه دلیر
شاه وات مزانون حیدر دلیران — اصل نصب خاص هم زه شیران
بلام ای نازدار کشمیر و کابل — هارس دیده ت هاروش بابل
آشفته زلفت آشفته ها لن — خالت نافه مشک عنبر تتارن
لعل لبانت سرچشمه حیات — صد چون اسکندر نه چاه ظلمات
بو دیده سیاه بی باده مست — بو تیر غمزه کس خرسته
به کوتاه کلفام بدر منبرت — به تیغ غم تعاق و عالم گیرت
بیجان تنعداران از تیغ زرد — بو گردن بر زمیان بی گردت

بزلف افشان میقراض کردت   بو شوخ شنک حق افریدت
بو سینه پنجوش صد لیموان زرد   مدام وشونم قطره ما علور د
بو بزر یادان سو بیان زیردت   بو شوخ شنکی حق افریدت
یه کشت سوکند بو جقه عباس   تا حی مواچون بینم وایه راس
ودلوازرویت ای حوری لقاه   رازیت وحیدر یام وپای شاه
صنوبر ازنی اماوز بان   دلت ای شهنشاه قیصر پاسبان
نادران جرخ لیل ونهار بو   شهنشاه تخت ای شهریار بو
جقه تاوس تار منده کیان   وشاد سیکی وتاج ایران
شاهان کشته زلیل پایه تخت بو   سروران سرور زرز بخت بو
سکه وسکه صاحب قران بو   رواجش تا حد وحاجب بو
سیلاخ شادیت تا سرمه نو   بای مرادش فلک شش نو
چونکه مکر غریب نواز   بای شاهان و بیت براز
چونکه غریبیم من جه ولکه شام   جه لای شهریار ایدنار جام
اول وخاطر اغای غریبان   چونکه غریبم نکیریم تادان
جیم من جه شاه ایدنار جوم   کنیزشا بیم حیدر بو شوم

بلای کیشان

دیج کیشان جفای فراوان   بدعهد سبوی پری شای ایران
ورنه من کیتر کمینه در [illegible] کام   دعا کوی مدام عمر شهنشا م
شاه وات اوریانای شمس خاور   کنا چه وم بیت بکشم بجیدر
حیدر کفت نخاک چی صنوبر   بوسان پایه تخت شای فریدون فر
شاه وات بکنجور خلات فاخر   بزی ای [illegible] شان بکره تما خر
دردم وفرمان شای ولاسر   چار چار کیشا تا نا وکشمیر
چل رواسا شادی بپا کن   جشنی دامادی غلامش کن
رسای مالیه تمامی ایران   بخشا و رعیت پری چراغان
چل بر چراغان کر تا اصفهان   جه زمین افلاک ش ولامکان
صدای سنج ساز ناله کرنا   موبر جه کردون وجرخ مینا
صدای طراق جنک جقانه   رقص رقاصان شیدای زمانه
رقاصان شوخ شیدای شوخ شنک   مرقصان بنازه جای تو جنک
حاجب کلیلان ارسطو دستور   نشستان انجا وشماله نور
باساعت خوش کردشان سوار   چراغان کر تا هزاران هزار

حیدر هور زانه پایکوی شاه — لواو خدمت شهزاده جم جاه

حیدربگ لواد توی پرده ناز — والش السلام ای یار دمساز

بانو هور زا علیک داوش — برو نازده جا که داپنیش

حیدربگ لوانشت برابر بن — هور کرت جه کوناش برقه عنبرین

دم نیاو چای تینی زردده — بوسا پیای شکرش کرده

اوسا بدل شاد نام خدا برد — اوّل پاسیان بندش رها کرد

دست نیاو بان سینه عنبرین — برو لاوه دستش بسرین

دیا که بهدون اوکنج پنهان — کلید برآورد نیاش لاو شیخان

بتکیا نگامش لاله هر زسے — قرمز نمای پارچه امیر سے

هزاران درود هزاران سلام

زما بر محمد علیه سلام